

Gratis wonen behoort tot fictief loon DGA

21 juni 2010

De directeur-grotaandeelhouder van een BV moet voor zijn werkzaamheden bij die BV een salaris aanhouden van ten minste € 41.000 per jaar. De gebruikelijk-loonregeling in de wet loonbelasting verplicht daartoe. De DGA die een lager salaris in aanmerking wil nemen, zal dat aannemelijk moeten maken. De inspecteur moet een hoger salaris aantonen. Uitgangspunt daarbij is het gebruikelijk loon, het salaris dat de DGA bij een derde/werkgever had kunnen bedingen; daarop mag een doelmatigheidsmarge van 30% in aftrek worden gebracht.

De DGA kan het verplicht aan te houden salaris bij de BV invullen met loon in geld én loon in natura. Denk aan de bijtelling voor de auto van de zaak, maar ook – zo heeft Hof Amsterdam onlangs beslist – het voordeel van gratis wonen in een pand van de BV.

Vincent de Vries was directeur en voor 60% aandeelhouder van BV X. De overige 40% van de aandelen in de BV waren in handen van zijn twee kinderen. De Vries was bedrijfsadviseur; hij verrichtte zijn werkzaamheden vanuit BV X. De BV had verder geen personeel in dienst. De Vries behaalde een omzet in de BV tussen de € 140.000 en € 280.000 per jaar; de BV had ultimo 2001 een winstreserve van circa € 200.000.

De Vries' salaris uit de BV was bescheiden: de BV betaalde hem over de jaren 1998 tot en met 2001 gemiddeld € 5.672 per jaar. De inspecteur vond dat salaris onaanvaardbaar laag: hij corrigeerde dat tot het bedrag van het gebruikelijke loon dat een DGA op grond van de wettelijke regeling per jaar tenminste in aanmerking moet nemen. Bij de navorderingsaanslagen voor dat meerdere loon bracht de inspecteur nog een tweede correctie aan: hij verhoogde het inkomen met een (jaarlijkse) uitdeling van winst door de BV aan De Vries, omdat die in een pand van de BV woonde zonder daarvoor huur te betalen. Bij de navorderingsaanslagen legde de inspecteur een boete op van 25%.

De Vries ging tegen de navorderingsaanslagen in beroep bij rechtbank Haarlem.

De rechter besliste dat de inspecteur terecht het salaris had verhoogd tot het bedrag dat een DGA op grond van de wettelijke regeling tenminste als salaris moet rekenen. In het berechte jaar was dat € 38.118. De Vries had niet aangetoond dat zijn salaris op zakelijke basis lager zou uitkomen. BV X had met uitzondering van 2001 geen positief bedrijfsresultaat behaald, maar van een structurele verliessituatie was geen sprake. En een verlaging van het gebruikelijke loon om de bedrijfscontinuïteit te waarborgen was ook niet aan de orde.

De Vries had meer succes met zijn verweer tegen de uitdelingen van winst. De rechtbank kwam tot de conclusie dat De Vries het voordeel van de gratis bewoning van het pand van de BV niet als aandeelhouder, maar als directeur-werknemer had genoten. De Vries genoot dit voordeel als een compensatie voor zijn lage salaris in geld, ook al omdat de BV niet voldoende liquide middelen beschikbaar had om een hoger salaris (in geld) te betalen. Van een uitdeling van winst was geen sprake. Het voordeel van de gratis bewoning moest als loon in aanmerking worden genomen en dat was al begrepen in het gecorrigeerde fictief loon. De rechtbank schrapte de winstuitdelingen en de daarmee verband houdende boeten. Hof Amsterdam was het daar in de beroepsprocedure mee eens: de uitspraak van de rechtbank werd bevestigd.

Commentaar

Een correcte uitspraak. De inspecteur in deze zaak was al te overijverig, en wilde het te lage salaris uit de BV in feite twee keer in de belastingheffing betrekken. De rechter gaat daar terecht niet mee akkoord. De DGA kan het voor hem geldende, verplicht aan te houden loon invullen met loon in geld, én met alle vormen van loon in natura. Dus ook met het voordeel van gratis wonen.